

ר"ח	מאת	שבת	שבת	שבת
19:16	18:36	17:25	17:25	17:25
19:13	18:37	17:41	17:41	17:41
19:14	18:36	17:33	17:33	17:33
19:16	18:38	17:45	17:45	17:45

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

בס"ד

דבר ראש הישיבה

סבלנות

אדם הראשון לא רצה לחכות עד שבת • בגלל זה הגיעו כל הפגמים • אברהם אבינו רצה לדעת מיד • לכן נגזרה על בניו גלות • עלינו להתפקח במה שה' נתן לנו עכשיו • בסוף הכל יגיע, תמתין!

ללכת עם סבלנות.

ה' יתן את הכל

מסופר (חיי מוהר"ן תל"ה) שרבונו הק' אמר לתלמידו רבי נתן שבכל יום ילמד חמש דפי שולחן ערוך. לרבי נתן היה מניעות ולא תמיד הצליח לעמוד בהספק, והיה לו צער על כך שלא לומד כמו שצריך, עד שרבונו ניחם אותו שמעט זה גם טוב, כי אי אפשר לדחוק את השעה בשום דבר, רק יצפה במתינות עד שיזכה.

ובעצם הדבר הזה נוגע לכולנו, כי אין כמעט אחד בעולם שלא מרגיש צער על כך שלא לומד כמו שצריך [זה בעצם סימן טוב, שיש לו רצון עז ללמוד רק שאינו מספיק או מצליח]. וצריך לדעת שאי אפשר לדחוק את השעה בשום דבר, אלא לאט לאט. זה העניין של ברסלב.

השם, תגלה לי מה העניין שלי, מה התיקון שלי, מה המדרגה שלי, מה האמת והיכן האמת, אני רוצה לדעת עכשיו!

רוצה לדעת עכשיו! ה' יתן לך את הכל ויגלה לך את הכל, אבל כל העניין זה המתן, לחכות בסבלנות.

3 עמים בגלל השאלה

כאשר אברהם האמין בה' כתוב (בראשית טו, ו) "ויחשבה לו צדקה", אך שתי פסוקים לאחר מכן כתוב ששאל "במה אדע כי אירשנה", הוא כבר רצה לדעת כביכול, על ידי כך עם ישראל נפלו לגלות של ארבע מאות שנה כמו שכתוב מיד "ידוע תדע כי גר יהיה זרעך". אם אדם מתעקש שידע שעל ידי כך נופל לגלות, ה' אומר: 'אתה מתעקש - תרד לגלות'.

וכתוב שאם אברהם לא היה שואל את השאלה הזו היה זוכה שמיד לאחר הגלות היו נכנסים לארץ ישראל והייתה הגאולה השלימה, אבל כיון ששאל "במה אדע" ה' אמר לו 'אתה תקבל את ארץ ישראל אבל רק שבעה עממים, ורק לעתיד לבוא תקבל את כל העשרה עממים'. אדם שמחכה בסבלנות ולא דוחק את השעה הוא שמח תמיד ולא מתרגז, ועוד יותר שמח כשרואה שהסבלנות משתלמת ובסוף קיבל את כל מה שציפה.

להזמנת: **02-6289761** **052-7679638**
שביל חדש נפתח אל הלב
 ספרו החדש של הרב ח' שמואל שטרן שליט"א

אני הולך להיות החבר הטוב ביותר של הילדים שלך!!!

אידיש!
 קוואוים לי שמחלה'ה.
 רציני לספר לך שפחצ'קים
 האוחרונים נהייתי חבר
 של אלפי ילדים ואין כל חפץ
 שמח או חם, מספר להם
 ספורים, ואני פהם
 האון האון שמחה, אפר
 אור והתחפקות וכפיקור
 האון יראת אים.

ילדים יקרים! הצטרפו כעת ושמחלה'ה בדרך לבית שלכם...

מגזין שמחלה'ה החדש משולב עם סיפורי צדיקים, מדורים ייחודיים וחינוכיים, קומיקס, חידות ותוכן ברמה ובסגנון מושקע וייחודי, מותאם לילדים בכל הגילאים.

ניצוצות ברסלב
 מגזין חינוכי וחסידותי לילדי ישראל מבית 'ניצוצות'
שמחלה'ה

מוקד מנויים: **02-623-1218**

חנוך לנוער

מאת: הרב משה שמואל אורלנצ'יק • ר"מ במכינה לשיבה 'אמנות ציון'

כשהאריות הכינו קפה...

מעשיה עממית מספרת על שני אנשים שחיפשו את מזלם כדי לשפר את הכנסותיהם. כחלק מה"השתדלות" לפגרה הם סבבו בעיירה כשהם מעלים רעיונות שנפסלים אחד אחר השני מחוסר היתכנות מעשית וכלכלית. במהלך החיפושים הם עברו ליד גן החיות המיושן של העיירה, ולפתע התנוצץ במוחו של אחד מהם רעיון כביר. הוא שיתף את חברו, והפעם דווקא זה היה נראה רעיון מוצלח. ממחשבה למעשה, הם ניגשו למנהל גן החיות בהצעה מדהימה.

"אנחנו רואים שכמות המבקרים בגן שלך מידלדל מיום ליום עקב מחסור בחיות אטרקטיביות..." "אכן" הנהן המנהל בראשו, "מה יש לכם להציע לי?"

ענו לו השניים: "יש לנו כישורי משחק נדירים! נלבש עור של אריות, ניכנס לכלוב של האריה ונשמש כאריות לכל דבר. לך יגדלו הקליינטים וכולנו נתחלק ברווחים!"

"רעיון קצת הזוי" ענה המנהל בספקנות, "אבל לנסות תמיד אפשר". אך ההצלחה הייתה מעל למשוער. כמות המבקרים הכפילה ואף שילשה את עצמה והכסף זרם לכיסים.

מתסכל את הילד

הורים רבים שמתמודדים עם ילדים לא קלים חוזרים על התלונה הנפוצה: כמה פעמים אנחנו צריכים לחזור על הבקשות עד שהילד ממלא אותם?

אכן תסכול מוצדק! אבל בואו נחשוב כמה פעמים לקח לבנינו לשמוע בעבר, ואולי נגלה שבעבר הוא שמע כעבור 10 פעמים של בקשות והיום ברוך השם הוא שמע כעבור 6 פעמים? זהו שינוי של 40% לטובה, אבל אנחנו לא שמים לב לזה וצועקים על הילד זעקות אימה, דבר שרק מוסיף תסכול לילד שמנסה ומשתדל להיטיב ובאמת מתקדם אבל אנחנו לא מעריכים את מאמציו. אי ההערכה שלנו מסיגו לאחור, ואז באמת יש בסיס לטענות ההורים שהילד לא משתנה אך זה באשמתם הבלעדית...

עלינו לשנות. גישה ולהאמין בתהליך ממושך של שינויים קטנים, שיכולים להוות פתח לשינויים משמעותיים באמת אם רק נשכיל לטפח אותם. על ההורה החכם לדבר כמה שיותר על ההצלחה שבשינויים, למרות שבהתחלה הם קוסמטיים לחלוטין. אנחנו ניתפס בהם להוכיח לילדנו שהם אכן בני אדם "נורמליים" ומוצלחים אשר יכולים להצליח, וכשראה עוד שינוי בהתנהגות נשוחח על כך בבירור ונראה לו שאנחנו שמים לב למאמץ והצלחה!

אין ספק כי השינוי בחשיבה שלנו תשדר את האמונה של הילד בעצמו ויכולותיו להשתנות, והרי כל ילד רוצה להיטיב, וכך אפשר להפוך ילדים מאתרגים לאתרוגים נפלאים, אפילו אחר סוכות.

הם לא מספקים אותנו

זמני פתיחת הגן היו מתשע בבוקר עד תשע בערב. יום אחד בעשרה לתשע בבוקר שומר הגן לא השגיח כהוגן בשערו והקדים את פתיחת הגן למבקרים, כשבאותה העת בכלוב ישבו להם האריות החברים על כוס קפה אחרון לפני ההצגה היומית... לפתע מגיעים המבקרים, ורואים את ה"אריות" בשיחה על כוס קפה... הם פצחו בשאגות נזעמות על המנהל שהונה אותם באריות מדומים. המנהל המבוהל ניסה להרגיעם: "נו, ומה בכך? הרי 23:50 שעות הם אריות, מה קרה אם הם שתו קפה 10 דקות ביום?"... מובן שהסבריו המדופלמים נפלו על אזניים ערלות, כי אין כוז מציאות שאריה יכון לעצמו קפה גם לו לרגע קט!

אם ננתח את המקרה הזה נבין שבעצם הם לא היו אריות אפילו רגע אחד, רק שהמסווה שהם שמו על עצמם הסתיר זאת מעיני המבקרים, אבל ההתנהגות הנורמלית שלהם הסגירה את המובן מאליו שהם בני אדם לכל דבר ועניין.

במה דברים אמורים?

אנחנו כהורים דורשים מילדנו נורמות התנהגותיות, וכל הזמן משדרים להם שהם לא עומדים בדרישות שלנו

ניצוצות **הכינה!**
 הצטרפו כעת למשפחת המנויים ותהנו מחיים טובים יותר!
 מסלולי הצטרפות מיוחדים:
 חודש ראשון | 3 חודשים ראשונים | 28 לחודש
 1-1 ₪ 777! | 3-9 ₪ 777! | 28 ₪ 777! בלבד!
 מוקד מנויים: **02-623-1218**

מה קשה ומה קל

אז אחרי שגמרנו את הימים הנוראים, מה נשאר: אנחנו בנים להשם או עבדי השם? כבנים אם עבדים?

זו שאלה מורכבת כמובן, וגם משתנה מאדם לאדם. נדון כאן בפי שאלה של הנושא.

אפשר לומר שהנשמה היא בן אצל השם, כמו שכתוב בפרשה "ויפח באפיו נשמת חיים", השם שנתל בנו חלק אלוקי מעצמו, ממש אביו כביכול, "בני בכורי ישראל". והגוף? הגוף הוא עבד! הוא צריך לפעול לפי ההוראות שמקבל בלי להבין כלום, רק בגלל שאמרו לו.

עכשיו נראה תנדי לי, שהמצב האידיאלי הוא שהעבד נכנע לבן המלך ועושה כל מה שאומר.

יש בזה אמת, אבל האמת לאמיתה היא שהמטרה הסופית הרבה יותר נעלית: להפוך את העבד לבן! שלגוף לא יהיה קשה בכלל לעשות את רצון השם, לעבוד את השם "בשני יצירי", גם ביצר הרע. שהגוף ישמח מכל מצוה, ירוץ לכל מילה של גמרא, ישתוק לכל נתינת צדקה.

כל עוד שלא עשינו את זה, המצב הוא שהגוף רץ לתאוות שלו, לאכול, לשתות, כסף, כבוד, וכשאתה מזכיר לו שגם הנשמה צריכה קצת לאכול הוא מתחיל להתאנח ברמות שמזכירות סוסיתא בקסטל. "מה אתה רוצה ממני, תן לי לנוח, אני לא יכול ללמוד כל כך הרבה, אני יכול חלילה לצאת תלמיד חכם".

אתה רואה בעצם שלעבוד את הגוף-העבד ממש לא קשה לו, ורק כשהבן מבקש משהו בקול ענות חלושה הוא מתחיל להתחמק. הלו הלו! אתה עושה פה החלפה של בן המלך ובן השפחה! תכיר בזה שבן המלך זה אתה, והגוף הוא בסך הכל עבד מסכן שהשתלט על המצב ומנסה לצעוק בקול שלא תשמע את האדון שמבקש מינימום של מחיה.

לכן צריך למות, כדי להכניע את העבד הזה, שיירקב קצת בהר המנוחות, עד שיקום בקרוב בתחיית המתים - מזוכך, טהור, נקי...

ובאמת, לולי חטא אדם הראשון היינו מגיעים לזה, היינו מצליחים להפוך את העבד לבן והגוף ירצה מעצמו לעבוד את השם, זו לא "עבודה" בכלל בשבילו. במצב המתוקן ה"עבודה" היא לאכול ולשתות, ואילו ללמוד מגיע בטבעי. רק אחר חטא עץ-הדעת התחילו הבעיות ואנחנו מרגישים שהגוף הוא המלך וצרכי הנשמה הם עבדות גמורה.

ובמצב הנתון כיום אין לנו דרך להכניע את הגוף לגמרי, שכולו ירצה רק דברים שברוח וכולו ייכנע לבן המלך. ולכן צריך למות, כדי להכניע את העבד הזה, שישכב לו במנוחה קצת בקבר, שיירקב קצת בהר המנוחות, עד שיקום בקרוב בתחיית המתים - מזוכך, טהור, נקי, ממש נשמה!...

רגע, בשביל מה לדבר כל כך גבוה על חילופי מלך ועבד שלא נצליח לשנות אותם בקרוב, בואו נדבר קצת על דרגות פשוטות יותר של מניעת החלפות, של הנחת המלך במקומו המוכבד שלא יתחלף עם העבד.

זה לא סוד שלכל אחד יש נסיונות, כולנו עוברים קשיים בעבודת השם, כל אחד במצוה אחרת מתוך מכלול המצוות הכתובות בתורה ומפורשות בשולחן ערוך. הרבה פעמים אנחנו עוברים מלחמות שהיצר מצוי לפתחיו שובו ושוב, עד שאנחנו משתכנעים שהנשמה שלנו לא בנויה לעבודת השם!

זה שלב נוסף בבלבול של העולם הזה, שבן המלך מסתפק אם הוא אכן בנו של המלך. יהודי, תתחזק! היצר הרע משתגע עליך בדיוק בגלל שאתה כל כך גבוה ומוצלח, "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו" (סוכה נב, א), ואתה מאוד גדול, ואת זה אפילו היצר יודע!

אז תישאר גדול בבקשה.

(ליקוטי הלכות ברכות השחר ה')

לצעירי הצאן

תשמח במה שיש לך

כלנו מצטערים על כך שאיננו מצליחים לעבד את השם כדבעי, אך צריך לדעת שאי אפשר לדחק את השעה בשום דבר. רבי נתן כותב שאנחנו צריכים להיות בבחינת תרנגול המנקה באשפה, שכל הזמן לוקח גרעין או חצי גרעין ולא מתעם, כך עלינו לעבד את השם ולחפש עוד נקדה טובה ועוד נקדה טובה, לא להתעקש רק על הדרגות הגבוהות... מתוך מאמר ראש הישיבה

יצור: יחיאל בליאש - yehiel.your@gmail.com

תכבדו את האברכים

7 שנים לפטירת הרב יורם אברגל זצ"ל - שב"ק כ"ז תשרי תשפ"ג - כ"ז תשרי תשע"ז

מקום מושבו בדרום השקט היתה מצודת של הרב אברגל פרוסה על כל הארץ. מעצמת הכוללים שלו החלה בכלל קטן שפתח בשנת תשמ"ה במקלט ברחוב אבוחצירא בנתיבות, אך אחריתו גדלה מאוד בעשרות מרכזי תורה שנתמכו רק על ידו.

מנהל הבנק שבו התנהל חשבון רשת הכוללים "רב פעלים" על שם הבן-איש-חי העיד שכמעט תמיד חשבון הבנק היה שרוי במינוס, עקב רצונו העז של הרב להוסיף עוד ועוד אברכים לומדי תורה, שאת רובם לא הכיר ולא יכיר.

באחד הימים ישב הפקיד הממונה מול החשבון, וראה כי התקבלה תרומה נכבדה של כמעט מאה אלף שקלים, שניסתה את כל הגרעון בבנק ואף השאירה כמה עשרות אלפי שקלים כזכות.

מר פתח אדרי, הבנקאי, התרגש למראה הנתונים, והתקשר מיידית אל הרב אברגל.

הרב ראה על צג הטלפון את המספר המוכר שהתקשר אליו מידי פעם ללחוח בעדינות לשפר את המאזן, ופתח בשאלת שלום חביבה ובהתעניינות בשלמו של הבנקאי, אך מר אדרי לא הצליח להתרכז בשאלות והודיע לרב: "רבי יורם, נכנסה עכשיו תרומה גדולה שניסתה את כל משיכת היתר שבחשבון! יש לכם כעת אפילו כמה עשרות אלפי שקלים מיותרים!"

הרב שמח: "יופי, כעת נוכל להכניס עוד כמה אברכים לכולל"... ואכן, כבר באותו שבוע ירד כל הסכום מהחשבון ששוב הגיע לאוברדרפט.

שנים לאחר הסתלקותו, כששאלו את בנו הגאון חיד"א מה סודו של אביו, הסביר: "הנקודה היא אחת. למרות שבחודש אחד היה מחלק מיליונים, ולא רק אלפי האברכים שלמדו בכוללים שלו אלא גם מאות משכורות לעובדי מוסדותיו הענקיים, בכל זאת הוא עצמו חי בצניעות מדהימה והתגורר בבניין דירות רגיל ולפני כן בדירה טרומית ולא שמר כלום לעצמו בצד. אפילו את השקלים הבודדים שלפעמים שומרים בבית לקניות זעירות של לחם וחלב היה מחלק לצדקה!"

פעם הגיע אל הרב יהודי אמיד והשאיר אחריו סכום מכובד ביותר. אחד מבניו היה אז בחור צעיר, ובראותו את הסכום הגדול פנה אל אביו בבקשה לבנות בניין יפה יותר לכולל, ליישיבה, למוסדות, אך אביו הסתכל עליו בפליאה: "זה מה שיש לך לומר, שנשקיע בבניין במקום באנשים? אם יש כסף משקיעים יותר באברכים, מגדילים כוללים, מה זה עלה על דעתך להשקיע בבניין יפה?..."

בשונה מכולנו שכאשר אנו משקיעים מכספנו אנו רוצים לראות תמורה, ואם לא גשמית לפחות רוחנית,

הואים עם התרומות זורמות. הרב אברגל

חיוביים לנהוג בכבוד".

ואנקדוטה מעניינת לסיום: פעם דנו ראשי הכוללים מה לעשות עם אברכים שמאחרים ומחסרים. כשבאו להתייעץ עם הרב אברגל, פתח הרב גמרא והצביע על המילים: "והתעלמת מהם, פעמים שאתה מתעלם..."

(מקור: "ענ שבע רבי יורם", ועוד)

הרב יורם מיכאל אברגל זצ"ל

נולד: י"ז סיון תשי"ז, מושב "ברוש" הסמוך לנתיבות. **היה גולה:** למד במוסדות מגוונים מאוד, החל מת"ת ליובאוויטש ו"כפר מימון" עד לשיבת "בית אהרן" המשיכית לסאטמר.

לאחר מכן למד בישיבת הגב של רבי יששכר מאיר כ-15 שנים.

מן הבאר הריא: תורתו התבססה רבות על ספרי חב"ד וברסלב.

זה ספר: "אמרי נעים" על התורה, "בצור ירום" עשרה כרכים על ספר התניא, ועוד.

נפטר: כבן 58.

פעם דיבר אחד האברכים בבית מדרשו על הגר"ע יוסף שלא בכבוד. הרב אברגל פעל בחכמה ובעקיפין: הוא הוטיט לו מפתח ואמר לו: "הו המפתח של המקווה העירוני, לך טבול במקווה כדי להיטהר מהזולז בתלמידי-חכמים שדבק בך..."

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

497-4141-050 / 050

avraham201@gmail.com

הכי קרוב לצינור | ארוחת כיד המלך | סאונה ומקווה מפואר | מיטות קינג סייז

LANDAU | לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

כמה צריך להתרחק מריח רע בשעת אמירת דברי קדושה?

התשובה: בריח רע שמקורו קיים לפנינו - תתרחק 4 אמות מהמקום בו נגמר הריח הרע. בריח רע שאין לו מקור לפנינו - די להתרחק עד היכן שנגמר הריח.

החוב"ד: התורה אסרה לומר דברים קדושים [או להרהר בהם (ש"ר ע"ס פה ס"ב)] בסמוך לדברים בעלי ריח רע כמו צואה וכד', ככתוב (דברים כג, יד) "וכיסית את צאתך... והיה מחנך קדוש": "מחנהו" של האדם הוא סביבתו, ארבע אמותיו. משכך, על ארבע האמות הסובבות אותו להיות נקיות מהדברים הללו (משנ"ב ס"ו ע"ט סק"ב).

[ואם הצואה או האשפה שריחה רע נמצאת לנגד עיניו, אינו די שמתרחק ארבע אמות אלא צריך להרחיק עד שלא יראה אותה] (ש"ר ע"ס ע"א, ולענין צדדי על משנ"ב סק"ה).

וכאן יש חידוש:

כולנו מבינים שאדם שהתרחק מהאשפה אך עדיין מריח את ריחה המבאי - אינו יכול לומר דברים קדושים, כי הריח הרע עדיין אופף אותו. אך החידוש היותר גדול הוא, שגם אם התרחק יותר וכעת אינו מריח מאומה - הוא צריך להתרחק ארבע אמות

מהמקום בו התפשט הריח הרע (ש"ר ע"ש). נראה לי שאפשר להסביר, שההלכה מתייחסת לריח כחלק מהדבר המבאי, וכל מקום בו מתפשט הריח הרע הריחו צואה ממש ולכן עלינו להתרחק ממנו ארבע אמות ורק שם המקום נהיה נקי.

נדגיש כי כל זה בריח רע שיש לו מקור לפנינו, כגון אשפה שריחה רע או צואה וכדומה. אך אם מקור הריח אינו לפנינו ונשאר רק ריחו, כגון מקום שהיתה בו צואה ורצונו לגמרי, גם אם נשאר במקום ריח רע הרי אין צורך להתרחק ממנו אלא רק למקום שאין מריחים בו את הריח הרע (ש"ס).

בקצרה נזכיר כי נחלקו הפוסקים במקרה שהצואה מכוסה והריח נודף מהכיסוי, או אף כשהיא בחדר אחד וריחה מגיע לחדר השני, האם נחשבת לדבר שיש לו עיקר לפנינו, או שדין הריח כריח שאין לו מקור ויצטרפו להרחיק רק עד היכן שאין ריח רע (ש"ס ס"ב ובהקדמת המשנ"ב אות ז).

נסיים בברכת ה"משנה ברורה" (סק"ה): "והנזהר מלהזכיר דברי קדושה במקום שאינו נקי, עליו הכתוב אומר ובדבר הזה תאריכו ימים".

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון ניצוץ, מניין הכב לכל התשפ"ג

צחוק אחרון

חטוף ואכול חטוף ושתה. רבי משה בורשטיין

של "חטוף ואכול, חטוף ושתה". הוא ראה בעולם רכבת של אוצרות נצח דוהרת ללא הרף ומצידו עשה הכול על מנת לחטוף ממנה - עוד 'צעות', עוד 'התבודדות', עוד דפים בכל מצצועות התורה.

גם ליומו האחרון לא הניח לחלוף בלא שימצה אותו עד תום. שחרית, מנחה, מעריב, סדרים של לימוד, ריקוד של שמחה וגם הכרות ה'אשרינו' המפורסמת בסיומו של ריקוד. רק אז, כשנלמא 'אוצרות' בכלי, נטש את העולם במהירות, בשקט ובשלווה. ללא רעש. ועוד בטרם הדהדה הבשורה המרה ברחובות קריה בא ר' משה אל מנוחת עולמים, צוחק את צחוקו של מי שהערים על העולם

ר' משה נטש את העולם כדרכו, בלי להתחשב יותר

רבבות פעמים...

(מגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ג)

פתגם השבוע

אווירה טובה בבית מחזקת את החשק ללמוד

מתוך הספר "פיקודן משמים", המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

העלון נתרם השבוע

להצלחת שילר | להצלחת שרון | להצלחת מקנן

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת כח-שבוע ודאל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות